

Då smälter det frusna - Melodin som kom bort

Bidrag från Bengt Pleijel
2011-12-09
Senast uppdaterad 2012-02-11

Melodin som kom bort...

{biblink}Det finns en melodi, som går som ett grundtema genom hela Bibeln.
Adam och Eva sjunger den.
Abraham, trons fader, går och gnolar på den.
Vi hör den från Jesus själv. Apostlarna och de första kristna stämmer in.
Ibland kommer den som en lekfull vårbäck.
Ibland som bruset av stora vatten.
En gång skall alla tungor sjunga den.
Men idag?
Det är få som vågar sjunga den högt.

Texten till melodin kan variera.
Den kan handla om att vi har en Herre över oss.
Den kan handla om att vi går in under en ordning, som Gud bestämt.
Den kan handla om lydnad.
Om under-ordning.
Det är faktiskt i det ordet — underordning — du hittar den bortglömda melodin.
Får jag sjunga den för dig?

Innan människan placeras i lustgården med uppdraget att rå-da över djuren och över naturen, ställs hon under Gud. Hon skapas till Guds avbild.
Hon skapas att leva i relation till Gud och i kommunikation med Gud.
Det som gör människan till människa är att hon kan vända sig uppåt.
Det grekiska ordet för människa — anthropos — kommer av ett verb som betyder "vända upp".
Människans ansikte är vänt uppåt mot Gud. Hon har en Her-re över sig.
Och när hon kommer till lustgården får hon bud från Gud. Hon som ställs över djuren ställs under Gud.

Det finns en motmelodi genom hela Bibeln också.
Den hindrar och stör Guds melodi.
— Jag vill inte vara Guds lag underdånig. (Rom 8:7)
— Jag vill vandra min egen väg. (Jes 53:6)
— Jag vill förverkliga mig själv.
Jag! JAG! J A G!!
Och djävulen hjälper till. Målar svarta sorgkanter omkring ordet "underordna".
Den som underordnar sig, påstår han, blir som en dörrmatta som andra trampar på. Blek. Ängslig. Förtryckt. Gudsnådelig. Förkonstlad. Handlingsförlamad...
Underordning är detsamma som underkastelse.
Påstår djävulen.

Men melodin fortsätter ändå, melodin om underordningen.
Vi hör den från Jesus.
Han underordnar sig Fadern.
Han gör ingenting av sig själv. Han säger ingenting av sig själv. Han gör det som han ser Fadern göra. Han säger det som Fadern ger honom att säga. (Joh 5:19, Joh 14:10)
Jesus var lydlig. (Luk 2:51, Fil 2:8)
Ser vi i Jesus den bleke, handlingsförlamade, ängsliga männi-skan? Var det inte just därför att han underordnade sig som det hände så mycket omkring honom och genom honom. Han talade strängt till stormen. Drev ut onda andar.
Botade sjuka. Uppväckte döda. Omkring honom var liv, liv, liv...
Underordning behöver tydligen inte betyda förkrympning.

I Efesierbrevet talar Paulus om församlingen som underordnar sig Kristus. Han säger det så självklart: "Såsom församlingen underordnar sig Kristus". (Ef 5:24)

Hurudan är en sådan församling?

En räddhågad lärjungarund?

Som kurar ihop sig i kyrkorummet, ängslig för den stygga världen utanför?

Det är kanske just den församling som tappar bekännelsen till Jesus såsom Herre, som ser ut så. Därför att kontakten med huvudet är så dålig så blir kontakten mellan lemmarna så dålig. Ingen gemenskap. Ingen samhörighet. Varje lem gör vad som faller den in.

Handen viftar omkring på egen hand. Och foten tar en pro-menad för sig själv. Vilket monster!

En församling där Jesus är Herre, där ordnar man in sig under varandra.

Man aktar den andra förmer än sig själv. (Fil 2:3)

Man vågar vara liten utan att ha mindervärdeskänslor.

Därför att man vet att man för Jesu skull är det största man kan bli:

Ett Guds barn.

Jag vågar underordna mig när jag vet att jag är älskad.

Och där Jesu kärlek är i rörelse där finns lovsången.

Och kärlekens fantasi bland syskonen.

Och kärlekens drivkraft utåt.

Hemligheten i denna underordning ligger nog i vad som Herren får göra i vårt inre. Strax innan Paulus i Efesierbrevet 5 undervisar man och hustru att underordna sig varandra, säger han: Låt er uppfyllas av ande. (Ef 5:18) Låt kärlekens Ande komma in och driva ut mindervärdes-känslor och ängslighet. Många äktenskap går idag sönder. Också kristna äktenskap. Därför är det så viktigt att våra församlingar fungerar rätt. En församling, som underordnar sig Herren, är en modell för äktenskapen, säger Paulus.

Om mannen ställer sig under Herren får han uppgiften att älska sin hustru såsom Kristus älskar församlingen. I de äktenskap, där mannen har den förebilden, får hustrun det faktiskt rätt bra.

Och hustrun får uppgiften att förhålla sig till sin man såsom församlingen förhåller sig till Herren. Den som har förmånen att ha en levande församling att leva i, förstår att underordningen inte är fråga om en blind och påtvingad lyd-nad. Den har med hjärtats fria ja att göra. I de äktenskap, där hustrun har den förebilden, får mannen det faktiskt rätt bra.

Jesus underordnade sig Fadern. Därför var han fylld av kärlekens aktivitet. En församling som underordnar sig Herren är fylld av liv och lovsång och kärlekens uppfinningsrikedom.

En man som underordnar sig Herren kan aldrig bli en hus-tyrann.

En hustru som underordnar sig sin man blir aldrig en dörrmatta.

Ordspråksboken 31:10-31 ger en levande skildring av hurudan hon är. Läs!

Skall jag hitta underordningens glädje måste jag låta mig tuk-tas och fostras. Jag kanske måste ödmjuka mig och gå till någon som själv står under Ordets tuktan för att växa rätt och mogna som kristen.

Var och en som bär frukt, den rensar han, för att den skall bära mer frukt. (Joh 15:2)

(februari 1979)